

Pa tudi za Dalmacijo hčete govoriti ti podpisani — ca isto Dalmacijo, ki tvori vsej italijanski zvezni — da ali ne — 2 odstotka prebivalstva. Spomenita se zavzemata za etične koristi italijanskih občinov italijanskega prebivalstva, ki so ne prihajajo k Italiji, Nisi z besedico pa ne omenja etičnih, čustvenih in gospodarskih koristi skoraj pol milijona jugoslovenskega prebivalstva, ki naj bi se — po njihovem — priskrbelo k Italiji? Po njihovem so le Italijani sledilec zasedene ozemlja!

Izgremo po enemučju njihovo čestvenost dejstvo, da govore zanjočno o italijanskem čestvenosti Jugoslovenov in da govore o teh pesteljih kot ne-spravljenih sovražnikih Trsta. In govore tako istemu Nitiju, ki govorji neprastano o potrebi prijateljskega sporazuma z Jugoslovencem kot o najvišji potrebi tudi za Italijo, ki se sedaj pripravlja za nova pogodbila z Jugoslovencem! Ce je tak sporazum res potreben za koristi Italije — in je že Nitij, ki je bistek človek, menda ve, da je — potem vemo mi nepravilno še korak dole te tržive da spoznate, ki so poneseš svojo spomenico v San Remu — in vamrejo niti koristi Italije in Jugoslovenskega prebivalstva, da so manjše sovražnikit istega narodnega Sovjetstva, ki se izčrpava v mejni proti jugoslovenskemu prebivalstvu in sicer tudi sistem, ki naj bi postal pridelnik iste njihove države! Aš no bljedo s pestjo v obraz slovensko zadrževanja njihovega lastnega ministrskega predsednika, da heče varovati koristi in spoštovanje tudi tega prebivalstva?

Sporazume zahteva od vlad, naj posipa sporazuno z mestom řešenjem in naj se ne odrekne drugih italijanskih mest na Jadransku Pustčino na strani verovanja — hkratno zelo nepravilno — kako nihil in celično pravili Rečanovi? Ugotovljeno pa, da se podpredsednik želežnega mesta, ali ne bi bilo potrebe niti to, da bi vlna pri svojem pospostopu italijanskih spornic zadrževali tudi z jugoslovenskim Hrvatom lego ozemlja?

Vsi tu dejstvo, ki izhaja iz tiste italijanske spornic, krake, da odposlanstvo, ki je resno v San Remu dalo spomenico, nima prav nobenega naslova, nobenega uradnika, da bi govoril v imenu prebivalstva na zasedenem ozemlju! Resniki izmed mitologij, čustev in potrebu ozemlje vedno in so nihil odspomenici. Gospod Nitij, ki je sprejel in še sprejel tudi njihovo sentencijo. Nači tu je izvajalec kot gospod hudišta — egronom včerne? S tem se pokale rečenici prijatelj tega ozemlja, ki Trstu so posebej, le tako more priši do osih dobrih odnosa z zaledjem, brez katerega Trst ne more uspevati, brez katerega ne more do tistih stikov z daljnjim zaledjem na Balkanu, ki bi to trgovsko mesto potrebuje kakor riba vode.

Domača vesti.

Pitacco — zaledju Trstu. Dosej smo morali mi s svetim preprostim jugoslovenskim razumom, in v nani morda idti kar ne ravno načinljivosti Ne-Sovjetov, da je za vsako trgovsko obmorsko mesto tem več janjstva za njega trgovinski praviti, sim večeji na razsežnosti mu je zaledje. Gospod Pitacco, ob, ki nam Tržačenju predobro znam Pitacco s svojim dvatisočletnim kulturnim raznimanji pa sudi morda drugače. V nekem razgovoru z ruskim poročevalcem tukaj Selega, »Piccetto je rekel Pitacco med drugimi, da je železničko vprasjanje Trstu zelo zanimalo zato, ker se ena železnična prok. kl. spajka Trst z zaledjem, nahaja v treh različnih dežavah. To da je čudna železničica, Pa tudi kdo železničica crez Tore, ki spaja Trst z Barvarško, teče po ozemlju Jugoslovije. Iz tega sklepa Pitacco, da ostaja edino je železničica crez Trbiž, ki namesto treh prog minatali spala Trst z njega zaledjem! Temu nedostaku, da se odprimo z gradivo železničica crez Padel, za katere da so morda že izdelani in ki da se zabeleži nemudoma graditi — Ali razumete to mordeni g. Pitacco? Mož no šteje ozemlja Jugoslovije v zaledje tržaškega empirija? Tega razumeno razsežnost, na zemeljskih pridelkih in izdelkih brezgata ozemlja, ki je bilo od davčne v neposredno trgovinskih stikih s Trstem, ki je bilo od nekaj izdelan del nekogar trgovskega premeta in čigar po-izkušnost za to mesto je tem večja, ker tvoji znaj moč na Balkan! Gospod Pitacco pa — opri-softne banalne besede — žiga na to ozemlje in ga se pripršaš kot zaledje Trstu. In tega Pitaccia suraseno tržaški steki in se smatra tudi sam za glavnico in vrhovnega svetnika — kocisti Trstu! Tržačeni hodo že videli in doživijo krovavo na svoji kozi gorje, id bi prislo za mesec, že bi se nlegova osoda dolocila po čudniči raznimi resa — nlegova bratuhaj! In take neštehdnosti, id se kakor žadivo do zlavih želenskih kocistov Trsta, pomazansko tržaško šasopisje-depo, ne da bi se zavedelo, kako reže s tem v mesec tega mesta, kako zagači glavnini vel, na katerih slišata bodiločnost Trsta in nlegov občutek kot trgovskega mesta. Prav tako, kakor da bi Bog udarja s spletom, ker bi hoco pozabili!

Slično železničnu petelinu na cerliveni strehi se sice zastavica na lopici, s katere optrujejo tržaški tudi politično vreme. Sedaj tja, sedaj sem se vije zastavica, kakor že piha veter: ali Pasiju, ali v Londonu, ali v San Remu. In kakor je že barometri v Nitijevih besedah. Ali veje ostra sapa, ki neprijetno seže v lice, ali pa biblia blag, blazilen, dobre nade vzbujajoč venci iz predelov tržaških listrov. Danes tako, jutri drugače; kar se danes lepo beli, se kaže latev v mraciči temni barvi. In kar je značilno: te italijanske liste niti ne ženimo to izpreminjanje barev. Nič čudnega, vedo, da tudi njihovga občinstva to nidi ne smoti in njegovi veri. Saj to je ravno še značilje: to čljetljivo jem slepo verjame danes, kakor še je verjelo včeraj, ko so trdili drugače — nasprotno. Tole je pač napravila te povprečne Tržačane vsa dosedanja politična — nevzgojal. Kriceč primer smo doživeli ravno le daš, povodom sestanka v San Remu, ko je nesrečni Trumbič s svojo bezjavko vrgel bombo med nje in jih zmedel vsako orientacijo. Topovi tržaškega žasopisa so spuščali strela za strelon na Francoze in Angleze, obloževajo jih hinavijo, neškrenesti, zavrtnosti. Očitali so Anglezem in Francozem, da so začetniki Jugoslovije in zahrnjeni podpodbavci Trumbiča. Celo to so trdili, da je bila nista brzojavka zavratno dogovorjena s Trumbičem za trenutek, ko se je imelo jedravko vprašanje končno zares rešiti. Proračunano da je bilo, da je bezjavka priletelata pred Nitijevim učitnikom ravno v psihološkem trenutku, ko je bila že tik nje časa s sladko vsebino — re-

štite jugoslovenskega vprašanja. Da, celo Nitija samega so sumitili, da je bil soudežen na tej grdi igri, ki je pokvarila Italiji — lepo vreme. Zastavica je kazala na ostro sapa. Tako so se ludovali skozi par dni na Angležu in Francoze! Vzemite pa v roko včerajšnje listel Zastavica kaže, da je zapihala kar hkrat prijetna in blaga sreča nad vremensko opazovalište naših kolegov. Radujejo se! Francesco ministerialni predsednik Millerand je naveč po povratku iz San Rema zapiskal na svojo piščalko genljivo melodijo o francosko-italijanskem prijateljstvu, a na nekem banketu v Londonu so govorili o italijansko — angleški gospodarski solidarnosti. To je dovolj. Le malo se je zasvetilo in nebo nad našim časopisem se je zjasnilo: v 24 urah so jim iz zavratnežev, zahrbinežev in zlobnih spletkarjev postali najskrajnejši prijatelj v gospodarski zavezniški! Tako je bilo včeraj; ali, kako bo mora že jutri?! Jutri že utegneta železni petelin na cerkevni strehi in zastavica na urevničnih tržaških listov kazati zoper na neugodno vreme. Pa saj že prihaja — to pot jo prinaša »Nazione« — nekoliko distonacije v lepo melodijo. Govori nameček nekako zadljivo o snavnih lepih — besedah ed strani Francije in Anglie. Ne zaupa menda prav petelin na streli — lepemu vremenu. Morda ima prav. Ta igra v laškem časopisu, se je odigravala že tolikočrat, da je nihče ne more več smatrati za — resno!

Vprašanje na »sopetorja del tesoro«. Trgovce to. Lekce nam pise: Te dan so naši preseneči iznameniči organi z obvezilom, da se odstoji ne sace sprejemati papirnati denar za monopolno predmete, marveč da je odstoji te predmete le za končni denar. V smiselnem približku da zdene dočnega prodajalca struga lužen. To obvestilo od strani finančnih organov nas je skrajna presenečilo, kjer, odškod naj ječanje hudišvo kovani denar! Stvar se nam je zela občutno neverjamo, skoraj — brezmešna. Mi — tegevši nismo verjeli, ali stvar je prav, ker je nevedno hudišvo delalo kar nevarne zaključke, dejstv. Sedaj lahko za prote svoje desarie zavede, ker papir ječa ne več veli. Kako posledice bi mogli imeti to za naše demene zavode in vselej tega za vse naše gospodarsko stanje! Vprašenoma terjevogorje nimenjam na žalost, ce je še res izdala toka neverjetna vrednost. A ce se ni: hčete li to nadzorništvo menimmo ukrepati potrebno, da nlegovi organizni ne bodo brezprečno legali hudišta?

Era Nuova vedno — originalna! Tržačka Era Nuova, kje vedno pri ročajtako originalno misel. He slec navdihom brezmešna v nasprotstvu z načinovnostjo logiko in celo z zdravim razumom, ali — nimenj! Tako je to dan — govorite o jugoslovenskem odpostavstvu iz zasedenega ozemlja in Radeču — napaka z resnim obrazom: da bo nameček to odpostanstvo skušal vplivati na konferenco nam na Skodov. Kdo je njeni ta namečki? Kdo drugi, nego itala nacionalna nestrost, ki je v zadevki kažišček vse politične modrosti in nreži proti jugoslovenskemu prebivalstvu na zasedenem ozemlju? — Za čigavo koristi — za božjo voljo — nihil bi pa potegao jugoslovensko odpostanstvo? Marij na bi jugoslovensko odpostanstvo skupino temu Sovjetu v prilog. »Era je njeni zaplacenjak na korist, a svojemu lastnemu hudištu na skodo!« Jugoslovensko odpostanstvo naj bi bilo najdržavnejši grešnik zato, ker se trudi za koristi — jugoslovenskega prebivalstva?!! In list, ki pise tako neskladnosti — mogli bi napisati nekako drugo žigalo besedo — hčete vektati za — resnegal Ati, kar je res, je res: »Era Nuova« je vedno originalna v svojih nazivih. To ji mera priznati — složi v čast — to je drugo, zelo košljivo vprašanje. Kali prehaja čestvo v smehnost in počuti nihil, ki so — neman!

Dnevna poročilka v zasedenem ozemlju. Generalni civilni komisar za zasedeno ozemlje je izdal 20. t. m. naredbo, na podlagi katere so se dočne dnevne za poročilke v zasedenem ozemlju po tistih pravilih, ki veljajo v kraljestvu. **Pračec**, m. s. Tržačenju predobro znam Pitacco s svojim dvatisočletnim kulturnim raznimanji pa sudi morda drugače. V nekem razgovoru z ruskim poročevalcem tukaj Selega, »Piccetto je rekel Pitacco med drugimi, da je železničko vprasjanje Trstu zelo zanimalo zato, ker se ena železnična prok. kl. spajka Trst z zaledjem, nahaja v treh različnih dežavah. To da je čudna železničica, Pa tudi kdo železničica crez Tore, ki spaja Trst z Barvarško, teče po ozemlju Jugoslovije. Iz tega sklepa Pitacco, da ostaja edino je železničica crez Trbiž, ki namesto treh prog minatali spala Trst z njega zaledjem! Temu nedostaku, da se odprimo z gradivo železničica crez Padel, za katere da so morda že izdelani in ki da se zabeleži nemudoma graditi — Ali razumete to mordeni g. Pitacco? Mož no šteje ozemlja Jugoslovije v zaledje tržaškega empirija? Tega razumeno razsežnost, na zemeljskih pridelkih in izdelkih brezgata ozemlja, ki je bilo od davčne v neposredno trgovski stikih s Trstem, ki je bilo od nekaj izdelan del nekogar trgovskega premeta in čigar po-izkušnost za to mesto je tem večja, ker tvoji znaj moč na Balkan! Gospod Pitacco pa — opri-softne banalne besede — žiga na to ozemlje in ga se pripršaš kot zaledje Trstu. In tega Pitaccia suraseno tržaški steki in se smatra tudi sam za glavnico in vrhovnega svetnika — kocisti Trstu! Tržačeni hodo že videli in doživijo krovavo na svoji kozi gorje, id bi prislo za mesec, že bi se nlegova osoda dolocila po čudniči raznimi resa — nlegova bratuhaj! In take neštehdnosti, id se kakor žadivo do zlavih želenskih kocistov Trsta, pomazansko tržaško šasopisje-depo, ne da bi se zavedelo, kako reže s tem v mesec tega mesta, kako zagači glavnini vel, na katerih slišata bodiločnost Trsta in nlegov občutek kot trgovskega mesta. Prav tako, kakor da bi Bog udarja s spletom, ker bi hoco pozabili!

Slično železničnu petelinu na cerliveni strehi se sice zastavica na lopici, s katere optrujejo tržaški tudi politično vreme. Sedaj tja, sedaj sem se vije zastavica, kakor že piha veter: ali Pasiju, ali v Londonu, ali v San Remu. In kakor je že barometri v Nitijevih besedah. Ali veje ostra sapa, ki neprijetno seže v lice, ali pa biblia blag, blazilen, dobre nade vzbujajoč venci iz predelov tržaških listrov. Danes tako, jutri drugače; kar se danes lepo beli, se kaže latev v mraciči temni barvi. In kar je značilno: te italijanske liste niti ne ženimo to izpreminjanje barev. Nič čudnega, vedo, da tudi njihovga občinstva to nidi ne smoti in njegovi veri. Saj to je ravno še značilje: to čljetljivo jem slepo verjame danes, kakor še je verjelo včeraj, ko so trdili drugače — nasprotno. Tole je pač napravila te povprečne Tržačane vsa dosedanja politična — nevzgojal. Kriceč primer smo doživeli ravno le daš, povodom sestanka v San Remu, ko je nesrečni Trumbič s svojo bezjavko vrgel bombo med nje in jih zmedel vsako orientacijo. Topovi tržaškega žasopisa so spuščali strela za strelon na Francoze in Angleze, obloževajo jih hinavijo, neškrenesti, zavrtnosti. Očitali so Anglezem in Francozem, da so začetniki Jugoslovije in zahrnjeni podpodbavci Trumbiča. Celo to so trdili, da je bila nista brzojavka zavratno dogovorjena s Trumbičem za trenutek, ko se je imelo jedravko vprašanje končno zares rešiti. Proračunano da je bilo, da je bezjavka priletelata pred Nitijevim učitnikom ravno v psihološkem trenutku, ko je bila že tik nje časa s sladko vsebino — re-

in Marija Čokova; za Sv. Mar. Magd. Sp. Vitorija Godinova; za Sv. Mar. Magd. Zg. Ziderjeva, Martinčičeva; za zgornjo okelic: Gorkičeva, Pahorjeva, Dolencjeva in Grudčeva. **Stavka življenjskih delavcev.** K prejšnjim stvarkam, ki trajajo že nekoliko dni, in pri katerih ne kaže, da se bodo tako kmalu dokončale, se je pridružila včeraj stavka življenjskih delavcev. Predvsem so industrijski podnili 28% zvišanje plač, a zastopniki delavcev se vztrajajo pri svoji zahtevi po 51% zvišanju. Ker se ni mogel dosegiti sporazum, je včeraj zjutraj izbruhnila stavka. Najprej so zapustili delavcev v Indjeljinci pri Sv. Marku, katerim so takoj sledili vsi, to je kakih 10.000 delavcev.

Iz ščedra. Dramatični krožek priredi v ponedeljek, 3. majnika ob 1930 v dvorani Gospodarskega društva E. Ganglovo Štiridevansko drama »Sin«.

Iz Sv. Ivana. Vsi člani in članice telovadnega društva »Vrdelski Šekoli«, kakor tudi vse rodučne, ki žele pristopiti ter jim je do tega, da bo naše telovadno društvo zeločelo zoper, z redkim delavcem. Predvsem so vabileni, da se udeležijo sestanke, ki se bo vrnil v soboto, 1. majnika t. l. ob 10 predpoldne na vrhu temošnjega Narodnega doma. Ker je treba marsikaj doletiti za prihodnji občni zbor, ki se bo vrnil v naškrščenem času, v prvi vrsti se sporazumi, da vselej sledi sestava novega odbora, je pričakovati na številne udeležbe.

Gostovanje članov slov. gledališča pri Sv. Ivanu. Prejeli smo: Kakor smo že javili, priredi v soboto, 1. majnika ob 16, nekateri člani slov. gledališča, v veliki dvorani Narodnega doma pri Sv. Ivanu. Varnljiviči papirnati denar za monopolno predmete, marveč da je odstoji te predmete le za končni denar. V smiselnem približku da zdene dočnega prodajalca struga lužen. To obvestilo od strani finančnih organov nas je skrajna presenečilo, kjer, odškod naj ječanje hudišvo kovani denar! Stvar se nam je zela občutno neverjamo, skoraj — brezmešna. Mi — tegevši nismo verjeli, ali stvar je prav, ker je nevedno hudišvo delalo kar nevarne zaključke, dejstv. Sedaj lahko za prote svoje desarie zavede, ker papir ječa ne več veli. Kako posledice bi mogli imeti to za naše demene zavode in vselej tega za vse naše gospodarsko stanje! Vprašenoma terjevogorje nimenjam na žalost, ce je še res izdala toka neverjetna vrednost. A ce se ni: hčete li to nadzorništvo menimmo ukrepati potrebno, da nlegovi organizni ne bodo brezprečno legali hudišta?

Sklapna vloga »Viktor Parma« priredi 1. majnika cerdneven peselj v Bragu. Spotomin si ogledamo tudi padec reke Riane. Odredil točno ob 8 izpred gostilne Jadrana. Sv. Jakob. Jedla in pijača prinesi s seboj. Gospice samo povabljenje. — Redatelj: Zvonko Pečar. — V torč sestanek za ustavitev dramatične odsečke. Kdo ima veselje za delovanje, debrdeseli! Sestanek se vrni v CM otoškem vrtcu pri Sv. Jakobu.

Aretacija. Včeraj je bil aretiran neki Alojzij Sguba, ki je pred nekoliko dnevi zbežal, trgovsko miza s pripravo za obč. in decimalna telinica, v zadnjem času iskalno policijске oblasti, ker je obdelčen ropa; Marij Z., ker je ukral neki Tereziji Gootti par čevljev, vrednih 170 hr.

Tatinski narednik. Šofer Hugo Baiatu, star 28 let, stanjuje v ulici Galberi 28, se je snoti ustavil z avtomobilom pred neko prodajalno in plačal trgovcu neki račun s 100 liričnim bankovcem. Kmalu potem so napadli Baiatu 3 lopovi, ki so baje pazili na njegovo listino; eden izmed njih je udaril šoferja s pestjo v obraz ter mu zlomil z udarcem spojano čeljust. Dva finančna stražnika sta prihitela ranjenemu šoferju na pomoč; napadalec pa nista ujela, ker so leti pravočasno zbežali, ne da bi se jih pa presegli v mestno božnjakovo.

Padeč. Josip Pečar, star 31 let, zidar, stanjuje na Gropadi št. 10, je padel včeraj popoldne v ulici F. Severo med delom s podstavke in se vsledil padca precej poskodoval po obrazu in rokah. Z avtomobilom rešilne postaje so ga prepečljali v mestno božnjakovo mesec.

Razne tativne. Po nedolgem času so snoti ustavili občinsko neznanati tati vodilni železnični tativi so vč